

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 626/05
20.04.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Милене Инић-Дреџун, Горана Чавлине, Бате Цветковића и Зорана Савића, чланова већа и саветника Небојше Павловића, записничара, у кривичном предмету оптуженог АА и др., због кривичног дела неовлашћеног држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 245. ст. 1. Кривичног закона Савезне Републике Југославије и др., одлучујући о жалби Окружног јавног тужиоца у Сремској Митровици, изјављеној против пресуде Окружног суда у Сремској Митровици К-69/04 од 15.6.2004.године, у седници већа одржаној дана 20.4.2005.године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖЕЊЕМ жалбе Окружног јавног тужиоца у Сремској Митровици, ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ, у погледу правне оцене дела и одлуке о кривичној санкцији, пресуда Окружног суда у Сремској Митровици К-69/04 од 15.6.2004.године, тако што Врховни суд, противправне радње оптужених АА и ББ, за које су оглашени кривим том пресудом, правно квалификује, као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл. 245. ст. 1. Кривичног закона Савезне Републике Југославије, за које им утврђује појединачне казне затвора у трајању од по 1 (једну) годину и као кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из чл. 246. ст. 1. Кривичног закона Савезне Републике Југославије, за које им утврђује појединачне казне затвора у трајању од по 3 (три) месеца, па их за та извршена кривична дела, ОСУЂУЈЕ на јединствене казне затвора у трајању од по 1(једну) годину и 2 (два) месеца, у коју казну ће се оптуженом АА урачунати време проведено у притвору од 14. 5. до 15. 6. 2004. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Сремској Митровици К-69/04 од 15.6.2004.године:

- оптужени АА, оглашен је кривим, због кривичног дела неовлашћено држање и стављање у промет опојних дрога из чл. 245. ст. 1. ОКЗ у вези чл. 22. ОКЗ, за које му је утврђена појединачна казна затвора у трајању од 1 године и 4 месеца и за кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из чл. 246. ст. 1. ОКЗ у вези чл. 22. ОКЗ, за које му је утврђена појединачна казна затвора у трајању од 3 месеца, и за та дела изречена му је условна осуда тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од 1 године и 6 месеци и истовремено одређено да се та казна неће извршити уколико у року од 2 године по правноснажности пресуде не почини ново кривично дело, стим што ће му се у случају опозива условне осуде у јединствену казну затвора урачунати и време које је провео у притвору од 14. 5. до 15. 6. 2004. године;

- оптужени ББ, оглашен је кривим, због кривичног дела неовлашћено држање и стављање у промет опојних дрога из чл. 245. ст. 1. ОКЗ у вези чл. 22. ОКЗ, за које му је утврђена појединачна казна затвора у трајању од 1 године и за кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из чл. 246. ст. 1. ОКЗ у вези чл. 22. ОКЗ, за које му је утврђена појединачна казна затвора у трајању од 3 месеца и за та извршена дела изречена му је условна осуда тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од 1 године и 4 месеца и истовремено одређено да се та казна неће извршити уколико у року од 2 године по правноснажности пресуде не почини ново кривично дело;

- оптуженим АА и ББ, изречена је мера безбедности одузимање предмета и то опојне дроге у количини од 7,90 гр. и 6,50 гр.;

- одлучено је да оптужени, свако на име паушала плате по 2.000,00 динара.

Против означене пресуде Окружног суда у Сремској Митровици, жалбу је изјавио Окружни јавни тужилац у Сремској Митровици, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона и због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Врховни суд уважавањем жалбе укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Републички јавни тужилац је у поднеску Ктж.бр. 763/05 од 14. 4. 2005. године, предложио Врховном суду да уважи као основану жалбу Окружног јавног тужиоца у Сремској Митровици, те да укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, коју је испитао и у смислу чл. 380. ЗКП, па је по оцени навода и предлога у изјављеној жалби и предлога Републичког јавног тужиоца из цитираног поднеска, нашао:

У првостепеном поступку нису учињене, нити првостепена пресуда садржи оне битне повреде одредаба кривичног поступка на које Врховни суд као другостепени у смислу чл. 380. ЗКП, пази по службеној дужности.

Основано се жалбом Окружног јавног тужиоца у Сремској Митровици, указује да је првостепени суд у побијаној пресуди повредио закон у погледу правне оцене дела, када је радње оптужених АА и ББ описане у изреци те пресуде, правно квалификовао као кривична дела, неовлашћено држање и стављање у промет опојних дрога из чл. 245. ст. 1. ОКЗ у вези чл. 22. ОКЗ и омогућавање уживања опојних дрога из чл. 246. ст. 1. ОКЗ у вези чл. 22. ОКЗ. Ово зато, јер су ови оптужени, противправне радње у којима се стичу обележја кривичног дела неволашћено стављање у промет опојних дрога и омогућавање уживања опојних дрога, вршили од половине јануара месеца 2003. године до 25. марта 2003. године, што значи у време важења Кривичног закона Савезне Републике Југославије а не Основног кривичног закона који је строжији за учиниоца, а на учиниоца кривичног дела се сходно чл. 4. КЗ СРЈ односно ОКЗ, примењује закон који је важио у време извршења кривичног дела, односно ако је после извршења кривичног дела измењен закон, закон који је блажи за учиниоца.

Због такве повреде кривичног закона коју је учинио првостепени суд, а код стања ствари где су у првостепеној пресуди одлучне чињенице правилно утврђене, овај суд је уважавањем жалбе Окружног јавног тужиоца у Сремској Митровици, преиначио првостепену пресуду у погледу правне оцене дела, тако што је радње оптужених АА и ББ, за које су оглашени кривим у првостепеној пресуди, правно квалификовао као кривична дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл. 245. ст. 1. Кривичног закона Савезне Републике Југославије и омогућавање уживања опојних дрога из чл. 246. ст. 1. Кривичног закона Савезне Републике Југославије.

С обзиром да је првостепена пресуда преиначена у погледу правне оцене дела, а при том имајући у виду све околности из чл. 41. КЗ СРЈ који су од значаја за изрицање казне а које је првостепени суд правилно утврдио у побијаној пресуди, даље, имајући у виду и разлоге првостепеног суда које даје у својој пресуди када образлаже условне осуде које изриче оптуженим АА и ББ за извршена кривична дела, као и жалбене наводе Окружног јавног тужиоца којим оспорава те условне осуде тако што указује да у конкретном случају није било места изрицању истих, Врховни суд је преиначио првостепену пресуду и у погледу одлуке о кривичној санкцији.

По оцени Врховног суда, с обзиром на околности из чл. 41. СРЈ које су од значаја за врсту и висину кривичне санкције а које је првостепени суд правилно утврдио, основано се жалбом Окружног јавног тужиоца у Сремској Митровици, оспоравају изречене условне осуде оптуженим АА и ББ, пошто у конкретном случају извршена кривична дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога и

омогућавање уживања опојних дрога, не могу да буду мање друштвено опасна дела и самим тим ни дела за које се могу изрицати условне осуде.

Стога је Врховни суд, оптуженим АА и ББ, за извршено кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл. 245. ст. 1. Кривичног закона Савезне Републике Југославије утврдио појединачне казне затвора у трајању од по 1 годину а за извршено кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из чл. 246. ст. 1. КЗ СРЈ, појединачне казне затвора у трајању од по 3 месеца, налазећи да су овако утврђене појединачне казне затвора сразмерне друштвеној опасности извршених кривичних дела и степену кривичне одговорности оптужених као извршиоца, и за та извршена кривична дела осудио их је на јединствене казне затвора у трајању од по 1 годину и 2 месеца, налазећи да су такве казне у конкретном случају нужне и довољне да се у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из чл. 5. ст. 2. КЗ СРЈ, оствари сврха кажњавања из чл. 33. истог Закона.

Из изнетих разлога, а на основу чл. 391. ст. 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Небојша Павловић, с.р. Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

сд